

Εμπιστοσύνη στο Θεό

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οσίου Νείλου

“Εμπιστεύσου στον Θεό τις ανάγκες του σώματός σου και τότε θα είναι φανερό ότι Του εμπιστεύεσαι και τις ανάγκες του πνεύματος.

Μήπως είμαστε εμείς που κατορθώνουμε και οικονομούμε τα αναγκαία για τη ζωή μας; Ο Θεός φροντίζει τη ζωή μας. Η προσπάθεια του ανθρώπου, αν δεν βοηθήσει ο Θεός, είναι καταδικασμένη να αστοχεί, ενώ η θεία οικονομία παρέχει τέλεια αγαθά.

Τι τους ωφέλησε η δική τους προσπάθεια εκείνους που τους έλεγε ο Θεός, “σπείρατε πολλά και λίγα μαζέψατε και τα σκόρπισα από τα χέρια σας”; Και τι έλειψε από τ’ αναγκαία σ’ εκείνους που έζησαν με αρετή χωρίς καθόλου να σκέφτονται γι’ αυτά; Δεν έζησαν σαράντα χρόνια στην έρημο οι Ισραηλίτες χωρίς να έχουν τίποτα απ’ αυτά που δίνει η γεωργία;

Και δεν τους έλειψε καθόλου η τροφή, αλλά η θάλασσα έβγαζε τροφή παράδοξη, τα ορτύκια, και ο ουρανός έβρεχε το μάννα, βροχή ασυνήθιστη και παράξενη. Και η πέτρα που είναι κατάξερη, ράγισε και έδινε άφθονο νερό. Όσο για τα ρούχα και τα παπούτσια, άντεξαν όλο τον χρόνο γιατί δεν πάλινωναν. Και ποιά γεωργία έδινε τροφή στον Ηλία τον καιρό που ήταν στο χείμαρο; Τα κοράκια δεν του έφερναν τροφή; Κι όταν πήγε στα Σάρεφθα δεν του έδωσε ψωμί μια χήρα άπορη, πέρνοντάς το από το στόμα των ίδιων των παιδιών της;

Για να φανερωθεί έτσι ότι και από τη μητρική φύση είναι πιο πολύτιμη η αρετή. (...) Γιατί λοιπόν γκρεμίζουμε στη γη την ουράνια πολιτεία, και βουλιάζουμε στις υλικές ανησυχίες; Και ντυνόμαστε με κοπριές εμείς που φορούσαμε κάποτε

πορφύρα;

Όπως έλεγε για κάποιους ο Ιερεμίας στους θρήνους του, “όταν αναπαυόμαστε στα λαμπερά και φλογισμένα νοήματα ντυνόμαστε την πορφύρα”, και όταν αφήσουμε αυτή την κατάσταση και ανακατευτούμε με τις γήινες συνθήκες, ντυνόμαστε με κοπριά.

Γιατί πέρνουμε την ελπίδα μας από τον Θεό και στηριζόμαστε στα χέρια μας και αποδίδουμε στη δική μας δύναμη την πρόνοια του Θεού; Αυτή τη στάση ο Ιώβ καταράστηκε, αν την έχει, να του καταλογισθεί ως η μεγαλύτερη αμαρτία, το να φέρει δηλαδή το χέρι στο στόμα και να το φιλήσει. Εμείς τώρα αυτό κάνουμε και δεν φοβόμαστε.

Γιατί συνηθίζουν οι περισσότεροι να φιλούν με λαχτάρα τα χέρια τους λέγοντας ότι από αυτά κερδίζουν τη ζωή τους. Αυτούς υπαινίσσεται ο Νόμος όταν λέει, “είναι ακάθαρτος όποιος βαδίζει με τα χέρια του• και είναι τελείως ακάθαρτος όποιος βαδίζει με τα τέσσερα”.

Με τα χέρια περπατάει εκείνος που στηρίζεται στα χέρια του και βάζει σ’ αυτά όλη την ελπίδα του• με τα τέσσερα περπατάει όποιος αγωνιά για τα αισθητά πράγματα και έχει διαρκώς σ’ αυτά στραμμένη την προσοχή του”.

(Απόσπασμα από το Γεροντικό)

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr